

Nr 502.

Av herr **Gustafsson** i Bogla **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 272, angående vissa anslag till universiteten och den medicinska undervisningen m. m.*

Med stor tillfredsställelse ha vi hälsat det förslag i propositionen angående universiteten, där Kungl. Maj:t vill ge missionshistorien en fastare ställning i svenskt universitetsväsen. I propositionen framlägges för detta syfte förslag om inrättande av en professur i ämnet kyrkohistoria med missionshistoria vid universitetet i Uppsala.

Emellertid synas i förslaget ej tillräckliga garantier föreligga för att genom den föreslagna professuren missionshistoriens ställning verkligen tryggas. Framför allt synes motiveringen långt ifrån säkerställa professuren som missionshistorisk disciplin. Den utgår nämligen från förutsättningar, om vilka — sedan universitetsberedningen framlagt sitt betänkande — meddelande lämnats »under hand» och vilka enligt propositionen skulle innebära att »vissa garantier numera lära ha ställts för en donationsprofessur i ämnet missionshistoria».

Genom att Kungl. Maj:t lagt detta underhandsmeddelande till grund för motiveringen till sitt förslag på denna punkt har förslaget kommit att gå ut på en professur i kyrkohistoria med ämnet missionshistoria närmast som ett interim, intill dess den egentliga professuren i missionshistoria kan upprättas som en donationsprofessur. Huvudvikten i fråga om kompetens kommer icke att läggas vid missionshistorien. Därigenom skjutes det önskemål, som Kungl. Maj:t i propositionen vill tillmötesgå, nämligen att ge missionshistorien en fastare ställning, åt sidan.

De medel, som skulle utgöra garantier för en donationsprofessur i ämnet missionshistoria i Uppsala, äro dessutom så otillräckliga, att det synes ytterst vanskligt att ens för framtiden bygga en professur som denna på donerade medel. De för den tilltänkta professuren i Uppsala tillgängliga medlen uppgå ännu icke till 200 000 kr. Då för en liknande professur i Lund en insamling sedan 1918 ej kommit upp till högre belopp än 325 000 kr., d. v. s. knappt hälften av vad som erfordras, synes genom det förslag, som framlagts, propositionens syfte ej kunna förverkligas inom rimlig tid.

, Detta syfte synes oss endast kunna säkerställas genom den benämning på professuren, som föreslagits i tre av de utlåtanden, som avgivits i anledning av universitetsberedningens betänkande. Således har styrelsen för Sveriges förenade studentkårer efter att ha inhämtat de universitets- och högskolestuderandes

synpunkter i sitt yttrande till Kungl. Maj:t den 31 jan. 1947 anför, att det »med hänsyn till vad beredningen anför om den missionshistoriska disciplinens betydelse» vore »både konsekvent och önskvärt, att professuren benämnas professor i *kyrkohistoria, särskilt missionshistoria*».

Samma benämning föreslås också av universitetskanslern och av teologiska fakulteten i Lund i deras särskilda utlåtanden.

Med anledning av det ovan anförda få vi hemställa,

att den professur, som Kungl. Maj:t för att trygga missionshistoriens ställning i vårt universitetsväsen föreslår inrättas vid universitetet i Uppsala, benämnas professor i *kyrkohistoria, särskilt missionshistoria*.

Stockholm i juni 1947.

<i>Edvin Gustafsson</i> i Bogla.	<i>Gust. Mosesson.</i>	<i>Folke Kyling.</i>
<i>Birger Utbult.</i>	<i>And. Stjärne.</i>	<i>Edvin Jacobsson</i> i Igelsbo.
<i>Joh. W. Johansson</i> i Stockholm.	<i>Sven Antby.</i>	<i>Rudolf Boman</i> i Kieryd.
<i>Thorvald Ekdahl.</i>	<i>Ruben Swedberg.</i>	<i>P. G. Friberg.</i>
<i>Gunnar Ljungqvist.</i>	<i>Lisa Johansson</i> i Skövde.	<i>Martin Skoglund.</i>
<i>Bertil Ohlin.</i>	<i>O. E. Sandberg.</i>	<i>Harald Hallén.</i>
<i>Carl Lindmark.</i>	<i>Andr. Andersson</i> i Gisselås.	<i>Erik W. Norén.</i>
<i>K. E. Hansson,</i> Skediga.	<i>Henry Allard.</i>	<i>Verner Hedlund,</i> Östersund.
<i>Sam. B. Norup.</i>	<i>Ernst V. Staxäng.</i>	<i>Ragnar Sveningsson.</i>
